

Obmedzenie tridentskej omše: Nepodarí sa napokon pápežovi Františkovi tradíciu nechtiac ešte posilniť?

Branislav Krasnovský

28. júna 2024 ✝ Cirkev ✝ Komentár

Ako už je všeobecne známe, pápež František a jeho synodálne vanutie milujúci kolektív teologických nomenklatúrnych kádrov (ďalej len pápež František a kolektív), pripravujú vážne obmedzenia tridentskej omše. Ak tieto obmedzenia vstúpia do platnosti v podobe, v akej boli avizované hodnovernými mediálnymi únikmi z Vatikánu, môže to podľa niektorých pesimistov znamenať pre rastúcu skupinu tradičných katolíkov doslovne pohromu, pretože desaťtisíce veriacich vo svete by mohli stratiť dočasne možnosť zúčastniť sa na týchto omšiach.



Záber zo slávenia tradičnej latinskej sv. omše

zdroj: wikimedia commons

Ako sme už informovali na našom portáli napríklad tu: <https://christianitas.sk/vo-vatikane-je-pripraveny-novy-dokument-o-prisnych-obmedzeniach-tridentskej-sv-omse/>, tu: <https://christianitas.sk/papez-frantisek-zrejme-nema-pravomoc-zakazat-latinsku-sv-omsu/> a tu: <https://christianitas.sk/vatikan-zakazal-australskemu-arcibiskupovi-slavit-tradicnu-omsu-v-katedrale/>, pápež František a kolektív majú v úmysle zaviesť úplný zákaz slávenia tradičnej sv. omše a vysluhovanie sviatostí podľa tradičného rítu.

Z tohto zákazu majú byť vyňaté len spoločenstvá zasvätené tridentskej liturgii, ako napríklad Kňazské bratstvo sv. Petra, Inštitút Dobrého Pastiera či Inštitút Krista Kráľa. Kňazské bratstvo sv. Pia X. (FSSPX) je v špecifickej situácii – ak by FSSPX upravilo svoj kánonický štatút, mohlo by zrejme fungovať na podobných princípoch ako spomenuté tri inštitúty, ktorým chce pápež František a kol. povoliť slávenie tradičnej svätej omše (otázne je dokedy). Zatiaľ však nič nenasvedčuje tomu, žeby sa k niečomu takému schyľovalo.

Podľa informácií ohľadom ďalšieho obmedzenia tradičnej omše, ktoré sú dosiaľ všeobecne známe a ktoré unikli z Vatikánu, zákazy sa nemajú týkať ani rehoľných kongregácií a majú sa vzťahovať len na bežnú diecéznu štruktúru Cirkvi.

Takisto je teoreticky možné, že vatikánsky dokument, ktorý by mal byť predstavený verejnosti okolo 16. júla, poskytne určité prechodné obdobie, aby si mohli veriaci a kňazi svoje záležitosti usporiadať – aj keď ja osobne som v tejto veci skôr skeptický. Pápež František a kolektív budú pravdepodobne ako obyčajne silne tlačiť na pílu, pretože v posledných rokoch vždy silne tlačia na pílu, aj keď by nemuseli. To je však len dobre, pretože vynucovanie si čohokoľvek nasilu je vždy chybou, ktorá sa dotýčným vypomstí. Takto sa píliť nedá, treba ťahať aj dozadu...

Ale skrátme to. Pravdepodobné rozhodnutie pápeža Františka a kolektívu otrasie celou vznikajúcou a formujúcou sa, ako aj čoraz rozsiahlejšou sieťou milovníkov tradičného rítu. Náhrada za diecéznych kňazov je obmedzená, pretože kňazov z Kňazského bratstva sv. Petra (oddelilo sa pred rokmi od FSSPX) a kňazov z Inštitútu Dobrého pastiera či Inštitútu Krista kráľa nie je veľké množstvo. No a kňazi z FSSPX, ako aj návštevníci ich kaplniek vyhláseniam a predstavám pápeža Františka a kolektívu ohľadom tradičnej omše nejakú väčšiu vážnosť neprikladajú.

Je viac ako pravdepodobné, že viacerí diecézni kňazi si preto v pomerne krátkej dobe podajú prihlášku do spomenutých troch inštitútov (Bratstvo sv. Petra, Inštitút Dobrého Pastiera či Inštitút Krista Kráľa), ale ako poznáme pápeža Františka a kolektív, túto možnosť si možno dopredu ošetrili. Od podania prihlášky až po prijatie žiadosti totiž aj za normálnych okolností musel uplynúť nejaký čas a kňazi museli spĺňať viaceré kritériá. Teraz si to pápež František a kolektív pravdepodobne poistili a minimálne sa zvýšila čakacia doba pre prijatie (možno pribudnú pre záujemcov o vstup do týchto spoločenstiev aj ďalšie zázračné úlohy, podľa rozprávkového vzoru: ak splníš tieto tri preťažké úlohy, tak...).

Čo však pápež František a kolektív podľa môjho názoru aj tak úplne nedomysleli je fakt, že pozornosť veľkej masy veriacich sa teraz so záujmom upriami na Kňazské bratstvo sv. Petra, Inštitút Dobrého pastiera, Inštitút Krista Kráľa či FSSPX, čo môže znamenať povzbudzujúci impulz pre ďalší rozvoj týchto spoločenstiev.

Prípadné rozšírenie týchto inštitútov zároveň môže viesť k tomu, že sa bude nielen zvyšovať liturgické povedomie u rastúcej konzervatívnej skupiny veriacich, ale môže sa zlepšovať aj katolícka formácia mladých kňazov, ktorí by do týchto inštitútov napriek všetkým prekážkam vstúpili. To by bolo takisto veľmi pozitívne, pretože skutočná katolícka formácia je vo väčšine katolíckych seminárov v Európe, doslovne nasiaknutých modernizmom a liberalizmom, jemne povedané čudná. Podobne aj rehoľné kongregácie, ktoré sú spojené s tradičnou liturgiou, môžu získať silný stimul na svoj ďalší rozvoj, pretože môžu získať viac povolaní, čo je rovnako pozitívom.

Okrem toho je celkom pravdepodobné, že časť kňazov, ktorí slávili tradičnú svätú omšu možno začne s „partizánskymi aktivitami“ a budú slúžiť tradičnú omšu tajne pre veriacich, ktorým dôverujú. Časť kňazov však môže prejsť aj do FSSPX, alebo odídu z pastorácie a vstúpia do rehoľných kongregácií.

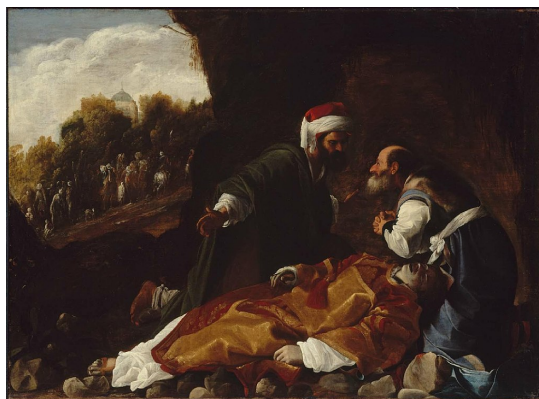
Mnoho veriacich, ktorí ostanú doslovne „za dverami“, môže začať hľadať útechu nielen u FSSPX, ale je všeobecne známe, že aj počet prívržencov biskupa Williamsona či arcibiskupa Vigana vo svete rastie.

Čo mňa osobne veľmi zaujalo na aktivitách pápeža Františka a kolektívu je to, že asi nedomysleli fakt, ktorý majú rovno pred nosom vo Svätom písme (áno viem, že Fernández je teológ orgazmu, ten čítať Sväté písmo nemusí a od neho sa veľa očakávať nedá, ale určite sú vo Františkovom kolektíve aj bystrejší teológovia ako

Fernández, ktorí niekedy zo záujmu siahnu aj po Svätom písme a nielen po dielach modernistov a liberálov).

No a spomenutý fakt, ktorý nedomysleli, za nich domysleli vo Svätom písme oveľa bystrejší členovia židovskej veľrady. Pre čitateľov ide konkrétne o text zo Skutkov apoštolov (Sk 5,17-42), kde sa doslovne píše:

17 Tu vystúpil veľkňaz a všetci, čo boli s ním – teda sekta saducejov – a plní žiarlivosti 18 položili na apoštolov ruky a vrhli ich do mestského väzenia. 19 Ale Pánov anjel otvoril v noci dvere väzenia, vyviedol ich a povedal: 20 „*Chodte, staňte si v chráme a hlásajte ľudu všetky slová tohoto života!*“ 21 Oni počúvli, zavčas rána vošli do chrámu a učili. Keď prišiel veľkňaz a tí, čo boli s ním, zvolali veľradu a všetkých starších zo synov Izraela a poslali do väzenia, aby ich priviedli. 22 A keď ta sluhovia prišli, vo väzení ich nenašli. Vrátili sa teda a hlásili: 23 „*Väzenie sme našli dôkladne zatvorené a strážnici stáli pri dverách; no keď sme otvorili, vnútri sme nenašli nikoho.*“ 24 Keď veliteľ chrámovej stráže a veľkňazi počuli tieto slová, boli v pomykove, čo sa to vlastne stalo. 25 Tu ktosi prišiel a oznámil im: „*Muži, ktorých ste vrhli do žalára, stoja v chráme a učia ľud.*“ 26 Veliteľ stráže hneď odišiel so sluhami a priviedol ich – ale nie násilne, lebo sa báli ľudu, aby ich neukameňoval. 27 Keď ich priviedli, postavili ich pred veľradu a veľkňaz sa ich opýtal: 28 „*Nezakázali sme vám prísne učiť v tom mene?! A vy ste naplnili Jeruzalem svojím učením a chcete na nás uvaliť krv toho človeka.*“ 29 Peter a apoštoli odpovedali: **„Boha treba viac poslúchať ako ľudí. 30 Boh našich otcov vzkriesil Ježiša, ktorého ste vy zavesili na drevo a zavraždili. 31 Jeho Boh svojou pravicom povýšil za Vládcu a Spasiteľa, aby daroval Izraelu pokánie a odpustenie hriechov. 32 A my sme toho svedkami aj Duch Svätý, ktorého Boh dal tým, čo ho poslúchajú.“** 33 Keď to počuli, pukali od zlosti a chceli ich zabiť. 34 Tu vstal vo veľrade istý farizej, menom Gamaliel, učiteľ zákona, ktorého si vážil všetok ľud. Rozkázal tých ľudí vyviešť na chvíľu von 35 a im povedal: „*Mužovia, Izraeliti, dobre si rozmyslite, čo chcete urobiť s týmito ľuďmi.* 36 *Lebo prednedávnom povstal Teudas a hovoril, že on je niekým, a pridalo sa k nemu okolo štyristo mužov. No zabili ho a všetci, čo mu verili, boli rozprášení a zničení.* 37 *Po ňom v dňoch súpisu povstal Júda Galilejský a strhol za sebou ľud. Aj on zahynul a všetci jeho stúpenci sa rozprúchli.* **38 Preto vám teraz hovorím: Nechajte týchto ľudí a prepustite ich, lebo ak je tento zámer alebo toto dielo od ľudí, rozpadne sa, 39 ale ak je od Boha, nebudete ich môcť rozvrátiť. Aby ste sa neocitli v boji proti Bohu!**“ I súhlasili s ním. 40 Zavolali apoštolov, dali ich zbičovať, prikázali im, že nesmú hovoriť v Ježišovom mene, a prepustili ich. 41 A oni odchádzali z veľrady natešení, že boli uznaní za hodných znášať potupu pre toto meno. 42 A neprestávali deň čo deň učiť v chráme i po domoch a zvestovať Krista, Ježiša.



Podľa katolíckej tradície Gamaliel a Nikodém smútili aj po ukameňovaní svätého Štefana,
obraz barokového maliara Carla Saraceniho

zdroj: wikimedia commons

Veľkú vypovedaciu silu má aj hystéria členov kolektívu pápeža Františka. Napríklad Andrea Grillo, ktorý označil desaťtisíce mladých tradičných katolíkov na púti v Chartres za sektu, či nervozita Pietra Parolina, ktorý obviňuje tradičných katolíkov z psychických problémov, a takisto neadekvátna reakcia pápeža Františka, ktorý bez akýchkoľvek dôkazov označil tradičných katolíkov za zaostalých, chladných či zlých katolíkov svedčia o tom, že pápež František a kolektív sú jednoducho nervózni, čo naznačuje, že situáciu nemajú úplne pod kontrolou. Čas sa im kráti a nedarí sa im presadzovať ich novoty v takom tempe ako si predstavujú.

Čo je však najzaujímavejšie – pápež František a kolektív selektujú katolícku Cirkev. Selektujú ju na tých, ktorí budú plniť Františkove predstavy a na tých, ktorí ich plniť jednoducho nebudú, lebo si ctia Tradíciu a Boha a majú správny postoj k papolatrrii. Zjednodušene povedané – vďaka aktivitám pápeža Františka a kolektívu sa tak začína katolícka Cirkev deliť na „**vysokú Cirkev**“, v ktorej sú ľudia, ktorí majú ďaleko k relativizmu a liberálnym princípom. Sú to ľudia katolícky vzdelaní, vyznávajúci čistú katolícku vieru bez modernistickej prímеси názorov a tvrdení.

Na druhej strane sa nám kryštalizuje „**nízka Cirkev**“, tvorená veriacimi poznačenými modernizmom, liberalizmom, relativizmom a pod., ktorým stačí „*lebo Svätý Otec František*“. V nízkej Cirkvi sa pochopiteľne nachádza aj dominantná časť seniorov, ktorá považuje pápeža Františka za pápeža podobných kvalít, aké mali napríklad pápež Ján Pavol II. či Benedikt XVI. Netreba azda ani objasňovať, že to je mylné uvažovanie, zmena postoja k pápežovi Františkovi u seniorov však nie je veľmi reálna.

O tom, že pápež František má ďaleko ešte aj k Jánovi Pavlovi II. či Benediktovi XVI. nepochybuje nikto, kto sa v katolíckych záležitostiach ako tak orientuje. Ján Pavol II. napriek všetkému nikdy synodálne fiduciosuppliantovsky nevanul a Benedikt XVI. na rozdiel od pápeža Františka nikdy nemal ambície zakazovať tradičnú svätú omšu, práve naopak vydal dokument *Summorum pontificum*, ktorý slávenie tradičnej svätej omše uľahčoval.



Pápež František

zdroj: flickr.com

Pre mňa najzaujímavejšia je vypočítavá reakcia časti vyššieho katolíckeho kléru, ktorá vychádza z predpokladu, že *„je lepšie myliť sa s pápežom Františkom, ako mať pravdu proti nemu“*. Je otázne, akú nakoniec dostanú odmenu, bez ohľadu na to, že si radostne predstavujú víziu prázdneho Pekla.

Vezmime si príklad z histórie. Luther, Kalvín a iní reformátori v 16. storočí svojou činnosťou definitívne oddelili od katolíckej Cirkvi to, čo bolo prehnité a čo ako suchá ratolesť bolestne živorí do dnešných dní (samozrejme duchovne neživorí pani farárka Polcková, tá duchovne prekypuje podobne ako katolíčky túžiace stať sa diakonkami a kňahyňami). Zdá sa, že podobne sa pápežovi Františkovi a kolektívu podarí definitívne oddeliť svojimi aktivitami od seba tradičných a liberálnych katolíkov.

A ako ukazuje skúsenosť z cirkevných spoločenstiev po celom svete – liberálne a pokrokové skupiny chradnú – sú bez povolaní, bez detí, bez viery v budúcnosť, bez života. Tradičné skupiny sú však tou soľou zeme, ktorá sa rozvíja a na ktorej je možné stavať; tradičné katolícke rodiny sú aj mnohopočetnejšie a odovzdávajú svojim deťom tradičné katolícke hodnoty.

Je preto celkom možné, že o niekoľko desaťročí bude existovať len v príklade spomenutá katolícka „*vysoká Cirkev*“, ktorá bude znamenať aj začiatok novej katolíckej renesancie, pretože katolícka „*nízka Cirkev*“ sublimuje a rozpadne sa v akejsi pachuti univerzálneho pseudohumanistického marginálneho spoločenstva s LGBTQ+ odtieňom.

Je preto možné, že zo súčasných aktivít pápeža Františka a kolektívu zameraných na potlačenie tradičného rítu nakoniec vznikne veľké dobro pre katolícku Cirkev a skutočných katolíckych veriacich. Vďaka krokom pápeža Františka a kolektívu sa tak paradoxne oddelí zrno od pliev. Nebude to však jednoduchý a bezbolestný proces. Bude potrebné veľa sa modliť, bude potrebné byť obozretným a možno mať pred očami a chápať správne kontext Gamalielových slov aj pre snahy ohľadom obmedzení tridentskej omše.

Ak je tridentská omša dielom od ľudí, zanikne. Ak je od Boha, nepodarí sa ju zničiť či rozvrátiť a ostane s nami až do konca vekov.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/obmedzenie-tridentskej-omse-nepodari-sa-napokon-papezovi-frantiskovi-tradiciju-nechtiac-este-posilnit/>